

Het zijn lange dagen, die Budgetgolfwedstrijden. Om 8.15 uur ontmoet ik Jouke en Elma bij de Carpoolplaats in Ravenstein, een goed uur later arriveerden we op De Loonsche Duynen. Elma begeeft zich naar het clubhuis om de wedstrijdtafel in orde te maken, terwijl Jouke en ik ons letterlijk en figuurlijk buigen over de spanframes. Je weet wel, die groene lappen van 3 bij 1 meter die we altijd op en bij de baan zetten om jullie de juiste weg te wijzen.

Daarna nog even de Decathlonvlaggen bij de eerste afslagen zetten en dan is het tijd voor een kop koffie. Dat heeft nog wat voeten in de aarde, want ook de horeca van De Loonsche Duynen kampt met een personeelstekort, waardoor het restaurant pas om 10.00 open gaat. Gelukkig komt het goed en kunnen we even bijkomen voordat de eerste spelers arriveren. Terwijl Jouke en Elma druk zijn met de ontvangst, ga ik naar de driving range. Verloren moeite, zou achteraf blijken.

We zijn met een klein groepje dit keer, 44 deelnemers. Ik zit zoals altijd in de eerste flight. Ditmaal samen met Harry van Keulen, die in een buggy rijdt. Dat schiet lekker op, binnen anderhalf uur zitten de eerste 9 holes erop. Ik zal niet uitweiden over ons golfspel die eerste negen. Laten we het erop houden dat we een stroeve start hadden en dat die start heeeeeeel lang duurde.

Op hole 10 moeten we een klein halfuurtje wachten voor we achter greenfeespelers kunnen aansluiten, dus doen we uiteindelijk toch nog vier uur over ons rondje.

Daarna is het voor mij als wedstrijdleider wachten tot iedereen terug is. Geeft wel mooi de tijd om uitgebreid met Harry te spreken, terwijl de kaarten binnendruppelen. Gezien de uitslag (alleen winnaar Franklin Wijga in de lage handicapcategorie speelde beter dan zijn handicap), speelde de baan pittig. Ook het aantal birdies bleef steken op vijf. Een daarvan werd gemaakt door Marc de Vries, die voor het eerst meedeed met een Budgetgolfwedstrijd. Dat is hem blijkbaar zo goed bevallen, dat hij zich meteen voor de wedstrijden op Martensplek en Nijmegen heeft ingeschreven. Daar zijn wij erg blij mee, want dat betekent blijkbaar dat hij zich thuis voelt in ons gezelschap. Alle hulde daarvoor aan jullie, want samen zorgen jullie voor een gezellige en ongedwongen sfeer.

Die sfeer is ook duidelijk merkbaar tijdens het diner na afloop. Nadat we iedereen hebben uitgezwaaid en de spanframes weer hebben afgebroken, evalueren we op de terugreis de dag. Daar zijn we snel mee klaar. Die dag was helemaal prima. Nu mijn golfspel nog.

Igor Bennik